

Література

1. Іващенко О. А. Структура професійної готовності до діяльності в екстремальних умовах. Професійна освіта: методологія, теорія та технології. Вип. 2, 2015. С. 100–111.
2. Ненько Ю. П. Модель системи професійно орієнтованої комунікативної підготовки майбутніх офіцерів служби цивільного захисту. Нова педагогічна думка. Вип. 3, 2017. С. 10–14.
3. Ненько Ю. П. Професійно важливі якості як складова готовності офіцера служби цивільного захисту до професійно орієнтованої комунікативної діяльності. Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Серія: Педагогічні науки. Вип. 156, 2017. С. 91–95.

Лазарєва Я. А.
здобувач вищої освіти II курсу
Науковий керівник – Подворчан А. З.
старший викладач
*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ КУРСАНТІВ ДО ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

На сьогоднішній день неабиякою рушійною силою при підготовці здобувачів освіти у вищих навчальних закладах зі специфічними умовами навчання є саме методика та спосіб піднесення матеріалу та даної навчальної дисципліни саме викладачами. Адже вони дають підґрунтя та розкривають основні підходи до розуміння та застосування набутих знань у своїй професійній діяльності.

Звідси, цілком логічним твердженням буде те, що сьогодні важливе значення посідають моральні якості, котрі переплітаються із сформованими інтелектуальними, а формування комунікативного уміння поліцейського займає визначальну роль. Це можна підтвердити тим, що на сьогодні функціонує такий підрозділ Національної поліції як патрульна поліція, котра постійно перебуває у комунікативному контакті з населенням країни.

Звідси, важливим чинником для підтримки іміджу сучасної новоствореної поліції є ефективність, зрозумілість, доступність та професійність їхньої мови.

Службове спілкування поліцейських – це саме процес їх взаємозв'язку та взаємодії обміну інформацією та досвідом у здійсненні своїх функцій. Цей

процес спрямований на досягнення конкретного результату, вирішення конкретної цілі роботи та досягнення відповідної мети.

Культура спілкування також включає знання мови, якою відбувається комунікація, вміння застосовувати параметри зв'язку. Всі ці компоненти нерозривно взаємопов'язані між собою та потрібні для всіх форм службового спілкування.

Для досконалого виконання своїх службових повноважень та обов'язку, поліцейські повинні дотримуватися всіх вимог комунікації, мати високий рівень теоретичних знань та практичних комунікативних навичок, формуванню яких надає навчальна дисципліна «Українська мова професійного спрямування».

У свою чергу, завданнями викладача є:

- надавати майбутнім поліцейським теоретичних відомостей щодо основ культури їхнього фахового мовлення;
- ознайомити правоохоронців з основними нормами професійного мовлення, вироблення певних навичок та умінь задля вільного спілкування та використання у різних підстилях;
- пропагувати культуру мовлення взагалі та професійну культуру зокрема, тренування мовних почуттів за допомогою ряду вправ та завдань [1].

Тобто, основними завданнями викладача є забезпечення формування мовного підґрунтя за допомогою різних методів та вже набутих навичок.

Успіх цих уроків багато в чому залежить від вчителя, а саме від його умінь: вибір правильних методів і прийомів для конкретного уроку (залежно від мети та теми, особливостей вивченого матеріалу); ефективно навчати (з урахуванням індивідуальних особливостей) групи курсантів; розмірковувати про структуру практичного навчання з використанням колективних форм навчальної діяльності; вибрати проблему, яку потрібно розв'язати, і направити курсантів на шляхи її вирішення; для вирішення конфліктів, якщо це необхідно.

Кожен викладач має право вибору відповідних форм роботи для досягнення поставлених цілей дисципліни. Проте, вони повинні залежати, насамперед, від активності курсантів, від їхньої волі до постійного вдосконалення у професійних питаннях [1].

Загалом навчальна дисципліна «Українська мова професійного спрямування» надає курсантам низку знань та розвиває їхні мовні вміння та навички, які допомагають підготувати справжніх професійних поліцейських. Для формування культури службової комунікації майбутніх працівників дисциплінарні матеріали та відповідне методичне забезпечення повинні приділяти більше уваги практиці усного та письмового професійного спілкування в реальних ситуаціях службової діяльності.

Отже, вивчення такої дисципліни як «Українська мова професійного спрямування» надає курсантам можливість засвоїти, що культура мови – поняття не лише лінгвістичне і психологічне, а й етичне та виражається в мовленнєвому етикеті. Дотримання вимог мовного етикету є важливою

складовою службового спілкування поліцейського. Знання етикетних формул вітання, звертання і прощання допоможе працівникам поліції ефективно налагодити спілкування з різними категоріями громадян при виконанні своїх службових обов'язків та повноважень.

Література

1. Войцехівська І. С. Ефективність проектування при викладанні української мови за професійним спрямуванням [Електронний ресурс]/ І. С. Войцехівська. Режим доступу: <http://intkonf.org/voytsehivska-i-sefektivnist-proektuvannya-pri-vikladanni-ukrayinskoyi-movi-za-profesiynim-spryamuvannya/>

Липка Я. В.

здобувач вищої освіти II курсу

Науковий керівник – Поповський А. М.

професор, доктор філологічних наук

Дніпропетровський державний

університет внутрішніх справ

ЗНАЧЕННЯ МОВИ У ФОРМУВАННІ РОЗВИТКУ ТА ДУХОВНОСТІ

Сучасна українська мова все частіше використовується як зброя, з якою можна маніпулювати громадською думкою та свідомістю. Світогляд і духовність, що вирують у суспільстві, зазвичай створюються і нав'язуються, в тому числі за допомогою мовного впливу, владою в країні.

Неможливо навіть перерахувати, скільки разів за всю історію нашої держави стався конфлікт через мовні розбіжності та суперечки. Не раз вони намагалися розбити нашу державу через мовні конфлікти, не раз вороги нашої Батьківщини намагалися розірвати країну на частини через розбіжності в мові, посварити між собою громадян, братів та сестер. На жаль, люди потрапляють під вплив таких провокацій, але з часом вони беруть справи у свої руки і все стає на свої місця.

Легко дезінформувати пересічну людину, нав'язати помилки щодо мови, а саме зробити людину супротивником певної мови, а можливо, певної нації. Через їх незнання, неграмотність та небажання цікавитись суспільним життям та тим, чим живе наша країна, людина може стати маріонеткою в руках тих, хто хоче заволодіти країною. Звичайно, у кожному суспільстві є люди, на світогляд яких не впливає тиск звичайного, і завдяки їм створюються нові та продовжують існувати раніше створені соціальні групи, течії, які поширюють правильні погляди, думки та світогляди.

Можна стверджувати, що мова є фактором формування та розвитку духовної особистості та нації в цілому. Кожна мова є особливою та